

ЖИТЕЛІ Бугрина вже 22 роки знають привабливу і моторну жінку, яка щоранку простує в напрямку Бугринської школи. Це Валентина Степанівна Грицак. Її батьківщина — Житомирщина, а точніше — село з грайливою назвою Веселка. Чудова навколишня природа допомагала батькам виховувати дітей: і влітку, і взимку радував зір ліс, вабили своєю безмежністю рідні поля. Рано-вранці, коли

стала студенткою Бердичівського педінституту, навчається на факультеті педагогіки і методики початкового навчання. У народі кажуть: хвилини летять, роки біжать, а століття йдуть. Ось і пробігли 5 років навчання у вузі, і Валентина Степанівна вже вчителька.

За направленням Міносвіти у 1969 році приїжджає у Рівненську область. Учня Тучинської СШ усміхнулася доля, пославши їй таку милу, оригінальну вчительку. Закипіла її щоденна

лелека приніс дівчинку-перлинку — донечку Юлію. Побільшало приємних турбот. Але забажалось Валентині Степанівні сільського простору, мріялось про власне обійстя, садок коло хати, свіжу зелень на городі... І сім'я в 1979 році переїжджає до Бугрина. Відтоді і працює Валентина Степанівна в нашій школі.

З переїздом родини до Бугрина пощастило учням Бугринської школи. Всі дні, вечори і ночі були присвячені ось цій школі. Скільки

Робоча вчительська стежина Валентини Степанівни складає десятки кілометрів. За 22 роки вчительської роботи лише в Бугринській школі (всього педстаж — 32 роки) випустила з 4-го класу 118 учнів (5 випусків), з них майже 20 відсотків 1-4 класів навчалися лише на «відмінно». Свої знання вихованці Валентини Степанівни підтверджували і в школі II та III ступенів. Так, наприклад, з випуску 1994 року (24 учні) 5 учнів закінчили школу з золотою медаллю, 5 медалістів з випуску 1998 року (було всього 16 учнів). Нині у 11 класі навчатиметься 18 її учнів, 5 з них є відмінниками навчання з 1-го класу. Із загальної кількості випускників Валентини Степанівни 27 закінчили вищі навчальні заклади (24 відсотка учнів), 58 — середні спеціальні (50 відсотків). Її вихованці — активні учасники громадського життя школи, хороші люди і вже гарні батьки.

За вчительський вік Валентина Степанівна дала десятки «відкритих» уроків. І кожен, хто б не був у Валентини Степанівни на уроці, залишав клас у захопленні. Її уроки — взірці мудрості, творчості, співпраці. За багаторічну сумлінну працю Валентина Степанівна має реальні і численні відзнаки, подяки, нагороди. Тричі обиралась депутатом сільської ради.

Люблять і поважають її в нашому колективі: користується вона незаперечним авторитетом серед учнівської і батьківської громадськості.

Ольга ХОМЕНЧУК,
заступник директора
Бугринського НВК
«Школа-агроліцей».

Педагогічна творчість

З любов'ю до дітей

перші жайворонки розкльовували густий туман, батьки-службовці Степан Євгенович та Лідія Василівна Спінчевські поспішали на роботу, а за ними лопотіли до школи чотири пари ноженят, які пробуджували ранкову тишу: у сім'ї підросло четверо дітей і найстаршенька — Валюша.

З батьківської домівки розпочиналося пізнання світу. Ось як спливають ті перші спогади про хату: на стінах виграють розгаповані квітами рушники, червоні кетяги калини горять під вікном, неповторний дух паланиць, які спекла дбайлива мама. Тут її змалку навчили батьки поважати старших, бути чуйною, терплячою, чесною і роботящою.

Шкільні роки... Чимось незвичним, таємничим і незвіданим повіяло на Валю, коли переступила поріг Любарської СШ. Вчилася зразково. Твердо вирішила бути педагогом.

Мрія здійснилась: вона

натхненна праця. Тут, у Тучині, зустріла свого коханого-судженого Миколу Івановича Грицака і ошчасливила його шлюбом.

Запримітили молоду, енергійну вчительку не тільки в Тучині і в районі, а й в області. У 1978 році їй пропонують посаду методиста кабінету етики Рівненського обласного інституту удосконалення вчителів. А вже буквально через рік згідно конкурсних вакансій на засіданні ради педагогічного факультету вибрала методику образотворчого мистецтва кафедри педагогіки і методики початкового навчання Рівненського педінституту, де пропрацювала 5 років. Наполеглива праця, дружні стосунки з колегами, любов і щире піклування про студентів, яким передавала свої уміння, — цим позначені роки роботи в педінституті.

Тут, у Рівному, щасливому подружжю Грицаків

зусиль і любові вкладено, щоб виготовити десятки ось таких грибочків, котиків, каченят, білочок, без яких цікаве навчання у початкових класах немислиме. І це лише маленька часточка великого творчого доробку вчительки. Десятки папок, акуратно систематизованих, дидактичних матеріалів зберігаються у кабінеті Валентини Степанівни і постійно використовуються на кожному уроці.

Багато збігло часу, з'явилися за плечима великий практичний досвід, упевненість у своїх силах. І ось нині Валентина Степанівна з радістю може поділитись з колегами набутим напрацюванням — «Роль ігрового матеріалу та наочних посібників у формуванні пізнавальної активності та пізнавального інтересу в учнів початкових класів». З цього приводу написана творча робота, розроблено систему уроків, виховних заходів